

Το “ύστατο χαίρε” στον ακρίτα της Ερήμου, Γέροντα Χρυσόστομο - Συγκίνηση στη Μονή Αγίου Γερασίμου του Ιορδανίτου (ΦΩΤΟ)

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Με αισθήματα βαθειάς συγκίνησης και εκκλησιαστικού πένθους, τελέστηκε το μεσημέρι της Δευτέρας 14 Σεπτεμβρίου 2026, στην Ιερά Μονή Αγίου Γερασίμου του Ιορδανίτου η Εξόδιος Ακολουθία του μακαριστού [Αγιοταφίτου Χρυσοστόμου Ταβουλαρέα](#) Ηγουμένου της Ιεράς Μονής, την οποία αναγέννησε και κατέστησε παγκόσμιο προσκυνηματικό

κέντρο στην έρημο της Ιεριχούς.

Στην εξόδιο Ακολουθία, που τελέστηκε παρουσία πλήθους πιστών και κληρικών, προεξήρχε ο Μακαριώτατος [Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ΄](#).

Ο μακαριστός Γέροντας κοιμήθη στις 6 Σεπτεμβρίου 2026. Νοσηλευόταν τις τελευταίες ημέρες σε νοσοκομείο της Αθήνας, δίνοντας με πίστη, υπομονή και καρτερία τη δύσκολη μάχη με την ασθένεια.

Με καταγωγή από τη Μάνη, υπήρξε για δεκαετίες αφοσιωμένο μέλος της Αγιοταφτικής Αδελφότητας και διακόνησε με πίστη τη Σιωνίτιδα Εκκλησία και τα Πανάγια Προσκυνήματα. Η πολυετής διακονία του συνδέθηκε ιδιαίτερα με την Ιερά Μονή του Αγίου Γερασίμου του Ιορδανίτου, την οποία παρέλαβε σε δυσχερή κατάσταση και, με πολλούς κόπους, προσωπική φροντίδα και αδιάκοπη μέριμνα, ανακαίνισε και ανέδειξε στη σημερινή της μορφή.

Έγινε γνωστός σε όλο το Ισραήλ και στην Παλαιστίνη για τη μεγάλη του προσφορά

στους φτωχούς και για την παρουσία του στην αγιασμένη γη, εξαιτίας της οποίας κρατήθηκε και προστατεύεται η ίδια η Μονή και η περιουσία του Ελληνορθόδοξου Πατριαρχείου μέσα στην έρημο. Ο Πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής, Γιάσερ Αραφάτ είχε βραβεύσει τον μακαριστό Γέροντα Χρυσόστομο για το έργο του.

Ο μακαριστός Γέροντας Χρυσόστομος προστάτευσε φτωχές οικογένειες, έδωσε δουλειά σε νέους, φρόντισε ηλικιωμένους μοναχούς και συνέδραμε οικονομικά για να αναστηλωθούν ελληνορθόδοξα μοναστήρια, ενώ πολλές φορές συγκρούστηκε για τη γη των μοναστηριών και του Πατριαρχείου.

Στο παρελθόν ο μακαριστός Γέροντας Χρυσόστομος χτυπήθηκε, απειλήθηκε, διώχθηκε, αλλά, όπως και άλλοι μοναχοί, παρέμεινε με θυσιαστικό πνεύμα στην Ιερά Μονή, για να μη χαθεί το προσκύνημα αφήνοντας ως πνευματική παρακαταθήκη μια όαση μέσα στην έρημο.

